

שנני מעשה זה שבת. שהיה כל מעשיו כלפי אחד יד, וסוד הדבר - כלפי אחד יד, כל - שהוא צדיק, אחר יד - שהוא שכינה, זה שנני מעשה. ובזמן שהוא כלפי כל מעשה. וזה שפנוי שפנוי אין שם קריעה שנאמר בה כל הכוורע כורע בברוך. שועל בזמננו השתחווה לו. שבעם שהיא השתחווה לו. ונשית זבב. ועם כל אחד יד, נשית זבב. וזה שפנוי השתחווה לו במקומו.

אבל חוץ למקומו תהיה זבב לאירועות. ואל תהי ראש לשועלים. שהרי צדיק גמור - אף על גב שירד מדרגוונו ונעשה זבב לאירועות, עליו נאמר (תהלים ל') לא ראייתי צדיק נצעב. מה הנבש? אוטו הקוץ של האות ד' מן אחד, שהוא קטנה, השכינה הפתתונה, עליו נאמר (משלי כד) כי שבע יפול צדיק זקם.

בא וראה, הגלגל של אות ר' הוא שיווצא בשעתו, שעליו נאמר מזל שעה גורם. כמו שפארוח בעלי המשנה, אין מזל יום גורם, אלא מזל שעה גורם. באברחים מה כתוב בו בשבא בגלגל? (בראשית ט) וישם אברחים בפרק אל המקום, כדי להזכיר אותו. מה כתוב ביצחק בגלגלו? (שם כד) ויצא יצחק לשות בשדה לפנות ערבות. נפק משום שנאמר בה (ירמיה ט) מי יתנני במדבר מלון ארחים.

אחד - להקרים לחפש אותן בתיבה, והשני - לחפש אותן בערבית. מה כתוב ביעקב? (בראשית כח) ויפגע במקום. פגע בה. אשרי מי שפוגש בה, פמו יעקב שעליו נאמר וילין שם. ואותה לנו היה לויה. מיד שפגש בה, (שם ל' ב') ויפגע בו מלacci אלהים. ועם כל זה שפנוש בה, היה שומר אותה ולא התאחד אתה עד שבא

שנני מעשה דא שבת. דאייה כל עובדוהי כל אחר יד ורזה דמלחה כל אחר יד. כל דאייה צדיק. אחר יד דאייה שכינטא דא שנני מעשה. ובזמן דאייה כל אחר יד לית תפין סגידו האתרם ביה כל הפורע פורע בברוך. הצלא בעדנה סגיד ליה. ובזמן דאייה כל אחר יד אתעביד זבב. ועם כל דא דאמרו הצלא בעדנה סגיד ליה באתרה.

אבל חוץ מארחה הו זבב לאירועות ולא תה ראנ לשועלים. דהא צדיק גמור אף על גב דנחתת מדרגה ואתעביד זבב לאירועות. עליה אמר (תהלים לו כה) לא ראייתי צדיק נצעב. Mai זבב דיליה, והוא קוצא דאת ד' מן אחד דאייה זבב דיליה עלייה האתרם (משל כי כט) כי שבע יפול צדיק זקם.

הא חזי גלגול דאת ר' איה. נפיק בשעתה, דעליה האתרם מזל שעה גורם. כמה דאוקמה מארוי מתניתין אין (דף קלד ע"ב) מזל יום גורם אלא מזל שעה גורם. באברחים מה כתיב ביה פד אתי באגליולא (בראשית ט כ) ווישם אברחים בבלך אל המקום וגורה, בגין לאקדמא לה. יצחק מה כתיב ביה באגליולא (שם כד סג) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערבות. נפק לגבה למקללא בגין האתרם בה (ירמיה ט א) מי יתנני במדבר מלון ארחים.

חד אקדמים לפשפשא לה בצדרא. ותנינא לפשפשא בה ברמשא. יעקב מה כתיב בה (בראשית כח יא) ויפגע במקום. פגע בה. זפאה איהו מאן דפגע בה, כוון יעקב דעליה האתרם (שם וילין שם). ותהייא לינה איה לויה. מיד דאייערע בה (שם לב ב') ויפגע בו מלacci אלהים. ועם כל דא דפגע בה, היה נтир לה ולא אהחד עמה עד דאתא בעלה. ורק איהו (שם